

[Miljøministeren]

At der er brug for afgiften til genanvendelse, er der ikke tvivl om, men jeg vil dog gøre opmærksom på, at i den forbindelse kommer der jo også et problem med etableringen af dette system. Kommunerne vil få en betydelig udgift til anskaffelse af måleapparatur og vejeapparatur på disse anstalter, og det kan ikke være rimeligt, at kommunerne skal betale for den indsats. Det må naturligvis tages op til overvejelse at refundere kommunerne de udgifter, de har haft, men det er som sagt kun et engangsforetagende. Hvordan ellers midlerne skal afvejes, må der ske en drøftelse af.

Det kunne være hyggeligt, om jeg i den forbindelse også kunne løse asbestproblemerne, også økonomisk. Hr. Hjortnæs er klar over min, jeg havde nær sagt umulighed for på dette tidspunkt i denne debat at komme med en udtalelse i den retning, og jeg forstod også, at det var derfor, man returnerede spørgsmålet til det radikale venstre. Men asbestproblemet er alvorligt, og det, jeg har givet udtryk for, er, at de ministre i regeringen, der er berørt af dette problem, naturligvis tager kontakt til hinanden. Det er jo både indenrigsministeren, arbejdsministeren og boligministeren, og vi er selvfølgelig også involveret. Denne kontakt lægger jeg op til.

Hr. Ahlmann-Ohlsen var inde på, at man gerne ville have en repræsentation med i miljøstyrelsens genindvindingsråd. Det er klart, at et sådant ønske må vi nøje overveje og vurdere.

Hr. Sønderby var inde på, at træ og halm var holdt udenfor. Hvad nu, om man fandt andre affaldsprodukter, som var – jeg opfattede det sådan – godt brændbare, kunne man så også overveje det? Det er jo givet, at dukker der noget sådant op under udvalgsbehandlingen, må vi også se på det.

Fru Dagmar Mørk Jensen var inde på spørgsmålet om miljøankenævnet. Jeg vil gerne klart give udtryk for, at det er min bedste overbevisning, at miljøankenævnet fungerer godt og løser netop det problem, som fru Dagmar Mørk Jensen var bange for skulle opstå: at en hel masse sager hober op hos miljøministeren og derefter ender i udvalget. Jeg tror ikke, det er en god udvikling med en sådan sagsafgørelse.

Hr. Lenger var inde på spørgsmålet om, at godkendelse af tilsyn, selv om der kunne være visse betænkeligheder, måske alligevel

kunne give visse fordele. Jeg synes, det er en konstruktiv vurdering, og jeg håber også, vi kan få noget ud af det.

Hr. Lenger berørte også lige spørgsmålet om, hvor mange anlæg det drejer sig om. Nu er tiden jo kort, og derfor skal jeg kun sige, at vi kan forøge denne viden i udvalget, men det, vi regner med, er, at vi har ca. 100 lossepladser inde i billedet og ca. 45 forbrændingsanlæg.

Til sidst skal jeg til hr. Bernhard Baunsgaard sige, at jeg har gjort klart opmærksom på nødvendigheden af, at lovgiverne markerer, hvor linjen er henne, hvorefter domstolene fastsætter praksis. Jeg håber, at netop det, der er fremme her, skulle give den målsætning, som hr. Bernhard Baunsgaard berettiget mener vi skal nå frem til, nemlig at miljøloven skal overholdes, skal respekteres, og det, der foreligger her, er et forslag, der har sin rod i et tilsagn fra kommuner og amter om, at vi nu får lavet en ordning, så vi kan få strammet dette tilsyn op, og det ligger bl.a. i, at vi nu lader godkendelse og tilsyn følge samme myndighed.

Hjortnæs (S):

Vi har jo gennem de korte bemærkninger i virkeligheden været inde på de fleste af de spørgsmål, som bør drøftes i denne sammenhæng, så her i anden omgang skal jeg gøre det meget kort.

Jeg vil gerne udtrykke min glæde over, at der er et flertal – sådan forekommer det mig – der har givet klart udtryk for at ville medvirke til at gennemføre endda ganske væsentlige opstramninger og præciseringer af miljøbeskyttelsesloven.

Fru Dagmar Mørk Jensen sagde f.eks., at der skal politisk handling til. Hun sagde endvidere, at pæne ord gør det ikke, og at der er stor afstand mellem de pæne ord og den handling, der ofte praktiseres. Jeg kan kun tage disse udtalelser som et klart udtryk for, at fru Dagmar Mørk Jensen ikke ønsker at formulere sig helt klart og præcist her, inden vi skal til at skrive betænkning, men at der alligevel i disse tilkendegivelser ligger en klar vilje til at medvirke på de punkter, som bl.a. vi har trukket frem i vores forslag.

Jeg vil gerne sige til afslutning, at jeg synes – når vi ser bort fra disse lidt skarpe korte bemærkninger, vi har haft, eller skal vi